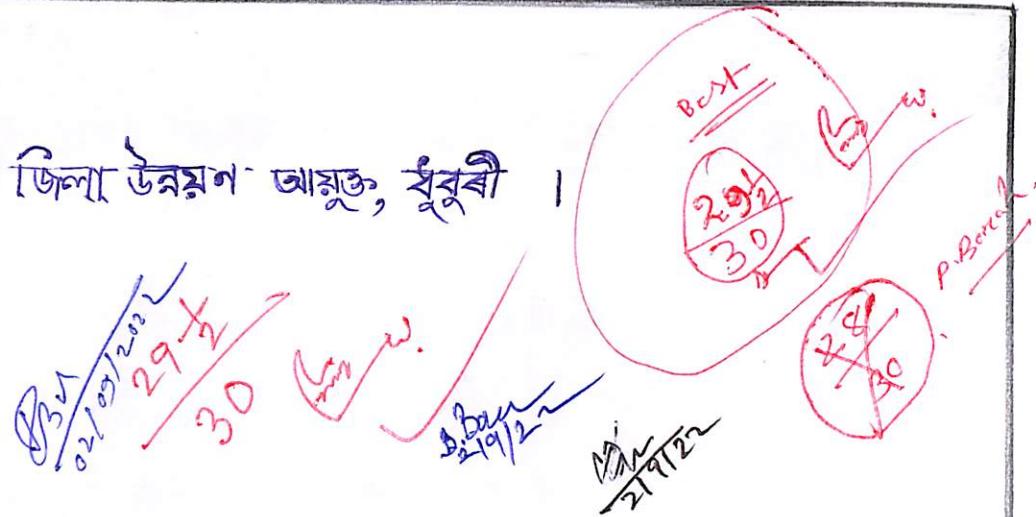

প্রতি

মাননীয় জিলা উন্নয়ন আয়ুক্তি, পুরুষী

বিষয় : বচন (নাটিক বরফুকনের ৪০০ তম জনাড়ম্বন্তি উপলক্ষ
আয়োজিত বচন প্রতিধোগীতা)।

1
01/01/22

বচনের বিষয় : “নেতৃত্ব আৰু দেশাবেৰ অন্যতম উৎসৱ
নাটিক বরফুকন”

নাম : দেবাশীষ ঘোষী :

শ্রেণী : ২০২২ বর্ষৰ উচ্চতৰ মাধ্যমিক
(বিজ্ঞান শাখা) উইন্স।

চিকিৎসা-বিজ্ঞানৰ প্রযোগ পরিকাঠ (২০২২)
অন্তিম।

পুরুষী, কলেজ নগৰ, ওড়াউ নং - ১৫
প্রাম্ভিক নং - ৯৮৬৪৭৬৫৩৬৯

নেতৃ আৰু দেশপ্ৰেমৰ অনুতন্ত্ব উদাহৰণ “লাচিত বৰফুকন”

আবমুনি: ভাৰতৰ প্ৰাক-স্বাধীনতাৰ অময়ৰ কৃষ্ণগবাকীমান বিশ্বাত নেতৃ “নেতৃজী মুজুম চন্দ্ৰ বৰুৱা, চিষ্টু চুলতান, কৰ্মী-ৱানী লক্ষণীয়াঁস, শিৱাজী, গোত সিং” পঞ্চাশ্যে অন্যান্য বীৰমকলৰ বিষয়ে ভাৰতৰ আঘ আটাইবোৰ মানুহেই কম-বেছি পৰিমাণে জানে তথা তত্ত্বালোকক অনুভৱন তথা অনুকৰণ কৰিবলৈ চৰ্ষণ কৰে। কিন্তু পৰিতনৰ বিষয় যে ভাৰতৰ উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলত অবস্থিত আৰম্ভৰ এগৰাকী যুৱান বীৰ ঘোড়া-জুনাধীনায়কৰ বিষয়ে আজিও ভাৰতৰ বৰুৱা মানুহে নাজানে। মেইংগবাকী-জুনাধীন বীৰ আছিল “দুশ্লতকৈ মোমার্হি ডাঙৰ নহয়” বুলি নিজ মোমাধৈকৰ নিষেচেদ কৰা “লাচিত বৰফুকন”। এইজনা লাচিতক অমূল্য ভাৰতৰ মানুহৰ আগত দাঙি ধৰাৰ কুৱত আমি আমীয়া-বৰ্তমানও বহু পিছুৱাই আছি। অমীয়াৰ পুত্ৰিমানভূক্তিৰ বীৰ লাচিতক আকল ভাৰতৈ নহয় বৰং বিশ্ব দৰেবাৰে মানুখত দাঙি ধৰাৰ অময় নিষেচকে মমাগত।

জন্ম আৰু মৃলয়ে: আমজী আইৰ মুজুগ্য যুৱান লাচিতৰ জন্ম হৈছিল ১৬২২ চনৰ ১৪ নৱেম্বৰ তাৰিখে চৰাইদেউত। তেওঁতৰ পিতৃ আছিল আহোমৰ এগৰাকী বিচঞ্চল বিষয়বৰীয়া-মোমারু তামুলী বৰবৰকৰা আৰু মাতৃ আছিল-নাগেশ্বৰী। লাচিত তত্ত্ব-পিতৃ-মাতৃৰ চতুৰ্থ তথা কৰ্মিণি অন্তৰ আছিল। পিতৃ আহোমৰ বৰবৰকৰা পদবীত থকা বাবে তত্ত্ব মৰণৰ পৰিপৰাৰ বাজকীয় কাম-কাজ আৰু অন্যান্য ডা-ডাঙৰীয়ামকলৰ সেতো হৰাবা আলোচনাবোৰ অতুল্য কৰাৰ সুবিধা লাভ কৰিছিল। এইমূলৰ পৰা লাচিতে জন্ম আৰু অভিজ্ঞতা-আৰুৱন কৰিব প্ৰয়োৰ লগতে বাজুপৰিয়াল তথা বাজুমেৰাৰ অতিও আকৰ্ষিত হৈছিল। নিজৰ কৰ্মসূৰ্যা আৰু দৃঢ়তা এই দুটা শুণৰ বাবে লাচিতে ঘূৰ অৱস্থাতে আহোমৰ বজাৰবত নানা-

পদক্ষে পাবলে অক্ষয় হৈছিল। "হাতীধৰা তামুলী" পদত নিয়ন্ত্ৰণ কৰা লাগিছো নিজৰ দক্ষতাৰ বলত পিছলে কানু ঝোঁৱা বৰফৰা, দুলীয়া বৰফৰা, দোলা কাষৰীয়া-বৰফৰা, কিমলুকুৰীয়া বৰফৰা আৰু অৱশ্যে অধিক বৰফৰুকন" পদত অধিক্ষিত হৈছিল।

লাচি দৈনাপতি তথ্যৰ ইতিহাস :- গুৱাবীৰ লাচি আহোমৰ বৰমেনাপতি হৈবাব ইতিহাসো বৰ দুন্দৰে। এই দুন্দৰত এগৰালী বুকিখ নাম উল্লেখ কৰিলৈ দুল হ'ব, তেওঁত হৈছে আহোমৰ আন এগৰাকী দুনিপুন বিষয়া—“আতন বুচাগাঁহাই”।

লাচি দোলাকাষৰীয়া বৰফৰা হৈ মকা অম্বত মোগলে আহোম-যাঘাজু আক্ৰমণৰ অন্তৰ্ভুক্তি লোকা বুলি গম পাই আহোম বজা চক্ৰবৰ্জ মিথহৰ-আহোমৰ তিনিজন দুন্দৰ বিষয়া কানু বৰচাগাঁহাই, বুচাগাঁহাই আৰু বৰপাত্রগাঁহাইৰে লগত কাক আহোমৰ অধীন দৈনাপতি পাতিৰ পাবি মেইবিষয়ে আলোচনা কৰিছিল।

আৰু তুঙ্গলাঙ্গ এটা মিকোন্তুতেই উপনীত হৈছিল যু আহোম দৈনাক উচিৎ নেওঁ দিয়াৰ লগতু মুদ্রাক্ষেত্ৰ বৰচাগাঁহাই, বুচাগাঁহাই আৰু বৰপাত্রগাঁহাইৰে মিলে দিয়ে পৰা তুম্বা অসমীয়া এজনেই আছে আৰু তুঙ্গ ইল-লাচি। এই আলোচনাৰ পিছতেই লাচিক 'বৰফুকন' পদবী দি আহোমৰ দৈনাপতি পাওছিল। আহোমসন্মানৰ ক্ষেত্ৰে অহু কৰি লাচিতে ১৬৬৭ খ্রিত পুৰাতনীত এটা গড়ু গড়ী আৰু মোগল-দৈনাপতি “চৈয়দ চানা আৰু চৈয়দ ফিৰাজ খাঁক” পৰাপৰ কৰাৰ কথা উওৰ পুৰাতনীৰ এটা শিলত উল্লেখ আছে। লাচিতে এই জ্যৱে বাতা চক্ৰবৰ্জ মিথক দিয়াত তুঙ্গ অনুষ্ঠ হৈ কৈছিল—“এতিয়াহে মই এগৰার তাত মুখ্যে খাৰ পাবিম।” এই মুদ্রণ লাচিতে মোগলৰ ... মৈত বনত জিকি লোকা ‘কামান’ এটা চক্ৰবৰ্জ মিথক দিছিল। এই মুদ্রণ পিছতেই সুর্গাদেউ চক্ৰবৰ্জ মিথক লাচিতক ১৬৭১ খ্রিত অুঁঘাটে অৱাইয়াটৰ মহামৰণত আহোমৰ বৰমেনাপতি পাওছিল আৰু অম্বৰ নামনি অসমৰ কামনাতোৱ দিছিল।

ਡਾਕਖਿਆਲੀ ਯੋ ੧੬੬੭ ਸ਼ਹਿਰ ਟੁਹੜਾ ਯੂਦਗ ਪਵਾਇਆ ਪਿਛਤ ਮੋਗਲ ਅਮੁਟ
 ਓਬਿਜ਼ੂਰ ਅੱਡੇ ਵਿਖੇ ਬਚਾ ਬਾਮਿੰਥਕ ਮੂਲ ਮੈਨਾਪਤਿ ਆਫ ਸ਼੍ਰਵਾਹਾਂਤੀਵ ਆਕਨ ਖਾਨਾਵ
 ਸ਼ੀਂਦੂ ਥਾਂਕ ਤੁਤੇ ਅਹਿਯੋਗੀ ਹਿਸਾਲੇ ਦਿ ਅਸਥ ਆਕਮਨ ਵਾਵੇ ਪਾਂਧਿਆਈਦਿਲ। ਬਾਮਿੰਥਕ
 ਅਥੀਨਤ ਅਹਾ ਮੋਗਲ ਬਾਹਿਨੀ ਯਮੇਟ ਲਾਕਿਆਲੀ ਆਇਲ। ਯਾਰ ਵਾਵੇ ਦੂਰਦੰਸ਼ੀ ਲਾਚਿਤ
 ਆਹੋਮ ਜੇਨਾਕ ਯਾਨਾਰ ਅਪਣਲਈ ਪਵਾ ਸ਼੍ਰਵਾਹਾਂਤੀਲੈ ਪਿਛਵਾਈ ਅਥਾਰ ਮਿਠੇਲ ਦਿਲ। ਲਾਚਿਤ
 ਭਾਵਪੜਕ ਪਵਾਣ੍ਡ ਕਵਿਵਲੈ ਕਿਉ ਅਮਧ ਲੋਗਾਂਤੇ ਘੁੱਗਦੇਹੇ ਤੁੱਤੇ ਕਾਮਤ ਹੇਲਾ ਕਣ ਬੁਲਿ
 ਤਾਵਿਦਿਲ ਆਫ ਅਤਿ-ਜੋਨਕਾਲੇ ਮੋਗਲਕ ਆਕਮਨ ਕਵਿਵਲੈ ਆਉਲ ਦਿਲ। ਇਧਾਰੇ
 ਪਾਖਿਪ੍ਰੇਸ਼ਿਤ ੧੬੬੯ ਸ਼੍ਰੀਤ "ਆਲਾਵੇ" ਨਾਮੇ ਟਾਈਤ ਲਾਚਿਤ ਅਨਿਛਾਖਾਉਂ ਮੋਗਲਈ ਸ਼ਿਵੁ
 ਹੁੰਡਿਵਾਲਨੀਯਾ ਹੈਦਿਲ। ਏਹੁ ਯੂਦਗ ਆਹੋਮ ਜੇਮਾ ਹੈਫਾਕੇ ਪਵਾਇਤ ਹਥ ਆਫ ਆਧ ੧੦,੦੦੦
 ਸੈਨ੍ਹ ਮੁਤ੍ਰਾਲੁਥਤ ਪਾਰੇ। 'ਆਲਾਵੇ' ਯੂਦਗ ਆਹੋਮ ਜੇਮਾ ਪਵਾਣ੍ਡ ਹੁਵਾਰ ਪਿਛਤ ਮੋਗਲ
 ਜੇਨਾਪਤਿ ਬਾਮਿੰਥਕ ਲਾਚਿਤਕ ਝੌਤਿਕਿਂ ਕਵਿ ਏਖਨ ਚਿਚਿਤ ਏਹੋਵੇ ਨਿਖਿ ਪਾਂਧਿਆਈਦਿਲ—
 "ਆਪੋਨਾਕ ਏਹੂਝਾ ਆਹੂਝੁਟੀ ਪਾਂਨੀਂਲੋ, ਆਮਾਰ ਸਿਮਾਰ ਏਨਧ ਲਕ਼ਸ਼ਨ।" ਡੱਤਰਤ ਲਾਚਿਤਤ
 ਨਿਖਿਦਿਲ—"ਆਪੋਨਾਕ ਏਹੂਝਾ ਬਾਲਿ ਪਾਂਨੀਂਲੋ। ਆਮਾਰ ਸਿਮਾਰ ਏਨਧ ਲਕ਼ਸ਼ਨ।" ਅਥਾਂ
 ਆਹੂਝੁਟੀ ਪਿਹਿਲੇ ਪਾਨੀ ਹੈ ਖਾਡੀ ਕਿਨ੍ਹੁ ਏਹੂਝੀ ਬਾਲਿ ਕੇਤਿਯਾਓ ਰੰਗਮ ਕਵਿਵ ਨੁਹਾਵਿ।
 ਚਿਕ ਤੁਨੇਦਰੇ ਆਹੋਮ ਸਿਮਾਰੇ ਏਖਨ ਯੂਦਗ ਹਾਵਿਹੇ ਯਦਿਓ ਰੰਗਮ ਹੈ ਯਾਹਾ ਨਾਹੈ। ਲਾਚਿਤ
 ਏਹੋਵੇ ਬਾਮਿੰਥਕ ਚਿਚਿਤ ਧੋਗ ਅਤ੍ਯਾਵਰ ਦਿਚਿਲ ਯਦਿਓ "ਆਲਾਵੇ ਯੂਦਗ" ਪਵਾਇਆ ਲਾਚਿਤ
 ਆਫ ਅਮਧ ਆਹੋਮ ਸਿਮਾਰੇ ਮਾਨਾਰਲ ਜਾਂਤਿ ਦਿਲ। ਕਿਨ੍ਹੁ ਸੁੰਝੈ ਅਮਧਤ ਮਹਾਮਨੀ ਆਤਨ
 ਬੁਢਾਗੋਹਾਡੇ ਲਾਚਿਤਕ ਰੰਧਰ ਨੀਤਿਜਿਨੀਆਂ ਦਿ ਕੈਚਿਲ— "ਵਾਖਿਵ ਚੁਕਵ ਪੁਖੂਰੀ ਸਿੰਚਿਲੇਓ
 ਨ-੧੦ ਟੀ ਮਾਨੁਥਕ ਲਿਖਿਯੋ ਬਿਨੈ, ਏਖਨ ਯੂਦਾਹਿ, ਮਾਨੁਥ ਮਵਿਵੈ।" ਬੁਢਾਗੋਹਾਡੇ
 ਏਹੋਵੇ ਰੁਜ਼ਨਿ ਦਿਖਾਰ ਪਿਛਤ ਲਾਚਿਤਕ ਹੁਵਾਰਾ ਆਅਵਿਖਾਮ ਆਫ ਦੂਤਾ ਪੁਨਰ ਫਿਖਿ
 ਆਹਿਦਿਲ ਆਫ ਦੂਨੁਣ ਆਅਵਿਖਾਮ ਤਥਾ ਉਸਾਹੋਵੇ ਭਰਾਈਧਾਟਥ ਬਨਰ ਵਾਵੇ ਸ਼੍ਰਵਾਹਾਂ
 ਚਲਾਈਦਿਲ ੧੬੬੯ ਸ਼੍ਰੀਵ ਆਲਾਵੇ ਯੂਦਗ ਪ੍ਰਾਤਕ ਤੂਲਿਦਿਲ।

লাচিতৰ কীতি আৰু কমজীৱন : 'লাচিত বৰফুকন'— নামেই ঘাৰ পৰিচয়। আহোম মাঝাজ্যৰ জৰাতোকে আহোম, কৰ্মসূচী আৰু দেশৰ ইকে জীৱন মিষ্টি সন্দা প্ৰস্তুত এইগৰাকি বীৰৰ ঘাৰই। ১৬৭১ খ্রী় বিখ্যাত শৰীৰস্থাটৰ মহাবলত বিশাল মোগলবাহিনী আহোম মেনাৰ হুতত পৰাপৰ ইৰেলসীয়া হৈছিল। দ্বাৰিনচিতীয়া, নিউক আৰু পৰাকৰ্মী লাচিতৰ বাবুই মোগলে অহম আৰ্থিকাৰ কৰাত বুঝি হৈছিল। নৰীয়ানাবৰে শৰীৰস্থাটৰ বনত আৱণীৰ হোৱা লাচিতৰ মিষ্টজুমলাৰ অহম আকৰ্মনৰ অমগ্নত দিয়োগ্যুথৰ মুকুতা কৰিবলৈ আগত পৰল পৰাকৰ্ম প্ৰদৰ্শন কৰিছিল। ১৬৬৭ চনৰ মুকুতা লাচিতৰ বীৰত্বৰ পৰিচয় দি মোগল জেনুক লাবাজিত কৰি মানাই নাহি পাৰ কৰি হৈমি পঞ্জীয়াইছিল।

আগতোৱে ডেল্লি কৰি আহৰ দৰে নিউক, দক্ষ, নেতৃত্ব, দায়িত্বৰ্বোধ আৰি মনসমূহৰ আকৰ আছিল লাচিত বৰফুকন। এই শুল্কমুগ্ধৰ বলতেই লাচিত আহোম শুগুডেমকলৰ পিয়ডজন হৈ উঠিছিল। লাচিত নিজ প্ৰেমকে দেশজো আছিল, কিং তৈনকে তেওঁ আৰু সন্দয়তো জাতীয় চৰনা তথা দেশপ্ৰেমৰ ভাৱ কুলিব পাৰিছিল। আহোম ইতিহাসত এইধৰণৰ কেুৰৰাজি উদাহৰণ কৈবল্য ঘায়। তাৰে ডেল্লিখাণ্যাগু এটা ইন-১৬৬৯ খ্রী় আলাৰে মুকুত পৰাজয়ৰ পিছত লাচিত মোগলক খেগু অস্তুতৰ দিয়াৰ ডেল্লিলো বনৰ অস্তুতি চলায়া মময়জোয়াত মনোৱন তাই পৰা অমৌয়া মেনাক উঞ্চুৰা কৰিবলৈ এনেদৰে হৈছিল— "ঘাৰ ঘুঁজিবৰ মন নাই বা মৃত্যুলৈ জ্য হিছে তেওঁ চাউনী এৰি পলাব পাৰে কিন্তু মই সুগুডেউৰ আদেশ আথৰে আথৰে পালন কৰিব আৰু মোগলক অহম এৰিবলৈ বৰ্ধি কৰিম।" লাচিতৰ এন্ধৰণৰ শুৎকাৰে অমৌয়া মেনাৰ সন্দয়ত দেশজো জোহু তুলিছিল আৰু প্ৰত্যেকেই দুঙ্গ উৎমাহোৱা অস্তুতি কৰিবলৈ কৈছিল। আনহাতে শুব্রাহাটীৰ আমিনগাঁওৰ কাষতে মাজিব দিয়া গড় এটাৰ চৰা-চিতাৰ ভৱ লাচিত তেওঁৰ মোমায়েকক দিছিল কিন্তু গড় অজা কামত তুলা কৰি সুই একা মুমায়েকক লাচিত হংদাখৰে দুচেও কৰি কাৰ্ত শুৎকাৰ দিছিল "দেশজোকে মোগাহে উৎক নথ্য।"

নির্ণেক আৰু বীৰত্ব এই দুটা পুনৰ উপায়েও লাচিত আছিল অতি বুদ্ধিমত।
আৰু কৃচ্ছনীতিয়িদ। ভৰাইঘাটৰ বনত লাচিতৰ ভাৰিষৰীক বল আৰু বুদ্ধিমতা দুঃঘাটৰ
নিমজ্ঞন দুধিক প্ৰৱা ঘায়। এই ঘূৰত লাচিতে আহোম মেন্যুক 'গৱিলা' পদ্ধতিত ঝুঁজত
অৱতীৰ্ণ হৈন্তে নিজেৰ দিছিল। বাবিধাৰ আৰম্ভণত থোৱা ভৰাইঘাটৰ ঘূৰত বানপানীয়ে
মোগল মেন্যুক বাক্সকৈয়ে জুৰুলা কৱিছিল। আলেমদাৰ মোগল মেন্যুক অঞ্চলুকৰ পৰিষেকত
বিভিন্ন ব্ৰহ্মাৰ-আজাৰ নাইবা অনাহাৰত মৃত্যুক মাৰ্টিবনসীয়া হৈছিল। বাকী মুগল
মেন্যুক বানপানীত আবক্ষ হৈ পৰাৰ ফলত উপায়-নাপাই নৌ-ঘূৰত অৱতীৰ্ণ রুখলগা হৈছিল।
কিন্তু নৌ-ঘূৰত নিখুণ আহোম-ভৰাই অতি মহার্জেৰ মোগল মেন্যুক পৰায় কৱি অসম
এৰিবৈল বৰ্ণ্য কৱিছিল। মৈহেমঘৃত-মোগল দুলঘূৰত প্ৰায় অপৰাজিত আছিল, কিন্তু নৌ-ঘূৰ
তৈত্তিলোকৰবাবু বিষ্যুবদ্ধুৰ বাহিৰৰ প্ৰশংস দাব আছিল। পৰাজিত মোগল মেন্যুক বামপিশহৈ
লাচিতৰ বীৰত্ব আৰু বিচ্ছন্নতাৰ বাক্সকৈয়ে প্ৰশংসা কৱি কৈছিল—“লাচিতৰ দাব বীৰ
ময় কৃতা দুখা নাই।” অমীৰ আইৰ মুঘোগু পুনৰ লাচিত নিজ দুশ তথা প্ৰদাৰ অতি
কঠোৰ পালন কৰাৰ ক্ষেত্ৰত কুনোধৰণৰ গাছিলতি কৰা নাছিল। নৰীয়া গাবেই শুঁড়
কৰা লাচিত অবৃলেষ্টত ব্ৰহ্মাৰ বাবেই শোষ নিষ্ঠাম আজ কৱিবৈল বৰ্ণ্য হৈছিল।
১৬৭২ খ্রীৰ ২৮ এপ্ৰিল তাৰিখ- ৪৯ বছৰ বয়মত থোৱা লাচিতৰ মৃত্যুতে আহোম ৰাজত্ব
এক মুণ্ডালী-অধ্যাধিৰ মামৰণি-পেলাইছিল। লাচিতৰ ভাৰিষৰীকভাৱে মৃত্যু ঘটিছিল
যদিও তুত্তিৰ কীৰ্তিয়ে তুত্তিৰ অতিজন অমীয়াৰ শুনয়ত আমৰ কৱি ৰাখিছে। শুণাহাতীৰ
“কানুমাৰী-” ঘৰতে মুক তুত্তিৰ অতিগৃহিতেৰে তাৰেই মুচাই আছিছে।

আমৰণি :- ওপৰত উল্লেখ কৱি অহাৰ দাবে বীৰত্ব আৰু নেতৃত্বৰ পৰিচয় দিয়া লাচিতে
কৃতিয়াও ধৰ্মৰ প্ৰতিৰোধ অপৰা নিজৰ দ্বাৰা সিদ্ধিৰ বাবে ঘূৰ কৰা নাছিল। তুত্তি
কুৰুল নিজৰ জন্মভূমি, নিজ দুশৰ প্ৰজা আৰু ৰজাৰ মুৰৰ্মাৰ ইকে ঘূৰ কৱিছিল।

লাচিতৰ দৃঢ়মনা পুতুল, মাঝস, নেতৃত্ব আৰু মক্ষ্মাতকি পুষ্টপূর্ণ অপাৰ দেশপ্ৰেমৰ বাবে
অমুম বলুদিন শোৰ প্ৰক্ৰেপৰ পৰা হাত সাৰি আছিল। কিন্তু যোগলব বিকাশ লাচিতৰ ধি
যীৰত্ব আৰু বুদ্ধিমত্তাৰ পৱিত্ৰ দিছিল, যি আৰু বহুতো শোৰ হৃদয়ত ত্ৰয়ৰ মুক্তিৰ কাৰণেছিল।
এইজনা মহান বীৰৰ পুতুল (১৯৭১) চনৰেপৰা ভাৰতীয় প্ৰতিবক্ষা বিভাগৰ অনুত্তম শিক্ষানুষ্ঠান
'এন.ডি.এ' (NDA - National defense Academy)ৰ ক্লেচেটসকলক "লাচিত বৰফুকন- শোৰৰ
পদক" প্ৰদান কৰা হৈ আগ্ৰহৈ। কিন্তু পৱিত্ৰতাৰ বিষয় থে আমি অমীয়াই আজিও যেন
লাচিতৰ বীৰত্বক হৃদয়ংশম কৰিবলৈ অমগ্নি হুৱা নাই। যি সময়ত আৰু চূবুকীয়া ঘাজ তথা
ৰাষ্ট্ৰসমূহেও অমুক আৰু কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছে, যাদিবা কোম্পানীতোৱেও অমুমৰ
প্ৰাকৃতিক অমুদমমূহ চুৰ কৰিবলৈ লৈছে, বিনীয়া অমুমৰ মৌন্দ্যত বৰঞ্চ প্ৰতি বিনৰ্ণ বা
ধৰ্ম কৰিছে; মেই সময়ত আমি অমীয়া জাতিয়ে আকল লাচিতৰ কথা ঝুঁৰিবি বা
জড়গান কৰি হাত আৰতি বৰি ভাকিল নথৰ, তাৰ বিপৰীতে প্ৰত্যেকে নিষে সন্দয়ত
লাচিতক জগাই তুলি অয়ী আইক বিদেশী আগ্ৰানৰ পৰা বক্ষা কৰাৰ দায়িত্ব প্ৰয়ো
কৰিৰ লাগিব। ত্ৰিত্যাবে লাচিতৰ বীৰত্ব, দেশপ্ৰেম তথা প্ৰাতিমানৰ প্ৰতি অৰূপ মনোন
প্ৰদৰ্শন কৰা হ'ব। ক্ষেত্ৰত মুহূৰী লাচিতৰ ৪০০ সংখ্যক জনজড়ত্বীত কৰি "দেশকাৰ
বৰকাৰ", 'লাচিত ফুকন' কৰিতাৰ ভাষাৰে ত্ৰিখনক ঝুঁৰিবি কৰনাৰ সামৰণি মুৰিৰ্জি—

"দেশৰ কাৰণে আজিও বিনাশ হৈজাৰ কেকাৰ হিয়া,
দেশৰ মেনানী ! আৰু মাথোনা এযাৰ লুকুম দিয়া
আকৰ্ত এযাৰ শুনোৱা তোমাৰ বন আহুন-কালী,
আকৰ্ত এযাৰ বৰা কৰি মাৰ্বো লুইতৰ বগামানী।"